

на чиито брѣгове е произлѣзла прочутата битка на 1389 година. Малко по-нагоре отъ Робовачко езеро се намира друго при село Сазли, *Сазлиско блато*, дълго 2 часа пѣтъ и широко 1 часъ. Бележито природно явление на Косово поле представя такова едно раздвояване на рѣката, каквото въ голѣми размѣри се намира на Касиквиаръ въ Южна Америка. Именно рѣка *Нередижка*, която извира при политѣ на Люботрънъ, се разклонява при село Вате. Лѣвиятъ ѝ рѣкавъ тече презъ двѣтъ гореказани блатисти езера къмъ Ситница и, следователно, спада къмъ басейна на Черно море. Дѣсниятъ, обаче рѣкавъ се влива въ Лепенецъ, притокъ на Вардара, и по такъвъ начинъ спада къмъ басейна на Егейско море⁶³. Косово поле е прерѣзано днесъ напрѣчно съ желѣзница отъ Солунъ за Босна, която минува покрай Робовце и Прищина и се свършва при Митровица.

Съединената Морава, която има на мѣста до 300 метра ширина, трѣгва отъ Сталача на северъ и между Смедерево и Пожаревацъ се влива въ Дунава. Корабоплаването по тая значителна рѣка днесъ е съвсемъ изоставено; още въ 1669 година английскиятъ пѣтешественикъ Браунъ виждалъ тукъ кораби, които превозвали солъ и други стоки отъ Дунава на вѣтре въ Сърбия.

Тимокъ (Timacus) се образува отъ две рѣки, които извиратъ подъ Балканитѣ на турска почва, недалечъ отъ сръбската граница. Изворотѣ на източния, *Търговишки* или *Велики Тимокъ*, се намиратъ при село Равно-Буче подъ прохода Св. Никола, на 2 часа и половина пѣтъ отъ границата. Западниятъ, *Пандиралски*, *Свѣрлички* или *Мали Тимокъ* се начева подъ планината Бабина-глава. При карантината Пандирало той преминава сръбската граница, следъ което протича около 600 метра въ подземна пещера. По-нататѣкъ на неговитѣ брѣгове е разположенъ градецътъ *Нишевецъ*. Подъ кулата *Свѣрличъ*, високо прилепена къмъ скалитѣ като орлово гнѣздо, въ единъ непристѣпенъ проломъ (около 150 м. дълбочина) бучи Тимокъ между отвесни скали надъ многобройни водопади. Двѣтъ рѣки се сливатъ на плодородната, добре обработена висока равнина при града Княжевацъ, който до 1859 година се е наричалъ Гургусовецъ, а следъ това е преименуванъ по заповѣдъ на князь Милоша. По-нататѣкъ Тимокъ си отваря пѣтъ презъ прохода *Вратарница*, между Балканитѣ и планинитѣ на Източна Сърбия; тоя проходъ билъ известенъ въ миналия вѣкъ подъ името *Passo Augusto*. При Зайчаръ тече отлѣво *Църна-рѣка* или *Кривовирски Тимокъ*, който излиза отъ една скалиста пукнатина въ видъ на водопадъ, високъ 4 метра и мие политѣ на пирамидата *Ртанъ*; следъ 10 часовъ пѣтъ той се влива въ главната рѣка. Въ неговитѣ притоци се промива злато. Дълбокото корито на Тимокъ, на разстояние 13 часа пѣтъ, служи за граница между Сърбия и Турция. При Радужевацъ водитѣ му се сливатъ съ Дунава. Тимокъ изобилва съ риба, особено много се въдятъ голѣми сомове⁶⁴.

Отъ Източния Балканъ текатъ къмъ Дунава: *Тополовица* (устието ѝ е при Видинъ), *Видболъ* (устието е при село Видболъ), *Арчаръ* (устието е при града Арчаръ), *Скомлия*, *Ломъ* (древниятъ *Almus*, влива се при града Ломъ), *Джибра* или *Цибрица*, (*Sebrus*, *Κιάβρος*; влива се при Джибра Паланка) *Огостъ* (притоци: Бързия, Шуговица и Ботуня откъмъ Враца), *Скитъ*⁶⁵. Областѣта на тѣхнитѣ извори, проучена едва недавно отъ пѣтешественика Каницъ, лежи въ главната верига на Балканитѣ; всички тия рѣки си правятъ пѣтъ презъ варовити планини, разположени предъ Балканитѣ, по-нататѣкъ напояватъ една гъсто населена хълмиста ивица, задъ която се простира до Дунава тѣжна равнина, обраснала съ дребни джбове, лещаци, кжпини, между които рѣдко се явяватъ лозя, пасбища и нива. Дунавскиятъ брѣгъ, обаче, е плодороденъ и обработенъ,